

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पौराणाः कवयो वैदिकास्तज्जायाजायाभवतियदस्यां जायते पुनरित्यादिमंत्रविदः ॥ ३७ ॥ आगमवतो वेदोक्तमंथादिकर्मविदो यत्तदमितप्रभावमपत्यं जायते तत्तारयति ॥ ३८ ॥ पुन्राश्रयतः परंपौत्रेण लोकान् जायते पौत्रेणानंत्यमश्रुते अथ पौत्रस्य पुत्रेण मोदंते प्रपितामहा इति पठंति तत्र पुत्रेण नरकादुद्धृतः पौत्रेण स्वर्गं नीयते प्रपौत्रेण ततोऽप्युपरिनीयते पुत्रेणैव स्वर्गं नीतः पौत्रेण ब्रह्मलोके प्रा-
 स्वयंप्राप्तेति मामेवं माऽवमंस्थाः पतिव्रतां ॥ अर्चाहीनार्चयसि मां स्वयं भार्यामुपस्थितां ॥ ३४ ॥ किमर्थं मां प्राकृतवदुपप्रेक्षसि संसदि ॥ न खल्वहमिदं शून्ये
 रौमि किं न शृणोषि मे ॥ ३५ ॥ यदि मे याचमानाया वचनं न करिष्यसि ॥ दुष्यंतशतधामूर्धाततस्तेऽद्य स्फुटिष्यति ॥ ३६ ॥ भार्यापतिः संप्रविश्य स यस्माज्जाय-
 ते पुनः ॥ जायायास्तद्विजायात्वं पौराणाः कवयो विदुः ॥ ३७ ॥ यदा गमवतः पुंसस्तदपत्यं प्रजायते ॥ तत्तारयति संतत्या पूर्वप्रेतान् पितामहान् ॥ ३८ ॥ पुन्राश्रय-
 रकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः ॥ तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ ३९ ॥ सा भार्या या गृहे दक्षा सा भार्या या प्रजावती ॥ सा भार्या या पतिप्राणा सा भार्या-
 या पतिव्रता ॥ ४० ॥ अर्धं भार्यामनुष्यस्य भार्या श्रेष्ठतमः सखा ॥ भार्यामूलं त्रिवर्गस्य भार्यामूलं तरिष्यतः ॥ ४१ ॥ भार्यावंतः क्रियावंतः स भार्या गृहमेधि-
 नः ॥ भार्यावंतः प्रमोदंते भार्यावंतः श्रियान्विताः ॥ ४२ ॥ सखायः प्रविविक्तेषु भवंत्येताः प्रियंवदाः ॥ पितरो धर्मकार्येषु भवंत्येतस्य मातरः ॥ ४३ ॥ कान्ता-
 रेष्वपि विश्रामो जनस्याध्वनिकस्य वै ॥ यः सदारः स विश्वास्यस्तस्माद्वाराः परागतिः ॥ ४४ ॥ संसरंतमपि प्रेतं विषमेष्वेकपातिनं ॥ भार्यैवान्वेति भर्तारं सत-
 तं या पतिव्रता ॥ ४५ ॥ प्रथमं संस्थिता भार्या पतिं प्रेत्य प्रतीक्षते ॥ पूर्वमृतं च भर्तारं पश्चात्साध्यनुगच्छति ॥ ४६ ॥ एतस्मात्कारणाद्वा जन्याणि ग्रहणमिष्यते ॥
 यदा प्रोतिपतिर्भार्यामिह लोके परत्र च ॥ ४७ ॥ आत्मात्मनैव जनितः पुत्र इत्युच्यते बुधैः ॥ तस्माद्भार्या नरः पश्येन्मातृवत्पुत्रमातरं ॥ ४८ ॥ भार्यायां जनितं पु-
 त्रमादर्शेष्विव चाननं ॥ ह्लादते जनिता प्रेक्ष्य स्वर्गं प्राप्येव पुण्यकृत् ॥ ४९ ॥ दत्तमानामनोदुःखैर्व्याधिभिश्चातुरानराः ॥ ह्लादंते स्वेषु दारेषु घर्मात्तासल्लि-
 लेष्विव ॥ ५० ॥ सुसंरब्धोऽपिरामाणां न कुर्यादप्रियं नरः ॥ रतिं प्रीतिं च धर्मं च तास्वायत्तमवेक्ष्य हि ॥ ५१ ॥ आत्मनो जन्मनः क्षेत्रं पुण्यं रामाः सनातनं ॥
 ऋषीणामपि काशक्तिः स्रष्टुं रामा मृते प्रजां ॥ ५२ ॥

पितरानंत्यं मोक्षं लभते तेनासौ प्रपौत्रमपेक्षत इत्यर्थः ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पितरः पितृवद्विद्वैषिण्यः मातरः मातृवदुःखहंज्यः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ विषमेषु नरकेषु एक एव पततीति तं एकपातिनं अन्वेति अनुगमनं करोति भर्तारं नरकादुद्धर्तुं यथोक्तं व्यालयाही-
 यथा व्यालं बलादुद्धरते बिलात् नरकस्थं पतितद्वत्पतिप्राणानुगासतीति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ मातृवज्जन्मभूमिवत् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सुसंरब्धोऽपि अतिकुद्धोऽपि रामाणां रम्यस्त्रीणां ॥ ५१ ॥ ५२ ॥